

Sygn. akt I KK 44/22

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **D. B.**

ukaranego za wykroczenie z art. 116 § 1a pkt 1 k.w. w zw. z § 25 ust. 1 pkt 2a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lutego 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii,

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2022 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w.

kasacji Prokuratora Generalnego wniesionej na korzyść ukaranego od prawomocnego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w K. z dnia 17 czerwca 2021 r., sygn. akt II W (...),

**uchyla zaskarżony wyrok nakazowy w części dotyczącej
rozstrzygnięcia o karze i w tym zakresie sprawę przekazuje
Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 17 czerwca 2021 r., sygn. akt: II W (...) Sąd Rejonowy w K. uznał D. B. za winnego popełnienia wykroczenia z art. 116 §1a k.w. w zw. z art. 25 ust. 1 pkt 2a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lutego 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów z wystąpieniem stanu epidemii polegającego na tym, że: w dniu 14 marca 2021 r. o godz. 17:30 w L. nie stosował się do przepisów porządkowych nakazujących obowiązek zakrywania ust i nosa przy pomocy odzieży lub jej części, maski, maseczki, przyłbicy albo kasku ochronnego w miejscu ogólnodostępnym w związku z ogłoszeniem na terenie RP stanu epidemii i za to został ukarany karą miesiąca ograniczenia wolności.

Orzeczenie to uprawomocniło się bez postępowania odwoławczego.

Kasację od tego wyrok na korzyść D. B. wniósł Prokurator Generalny.

W kasacji podniósł rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie art. 116 §1 a k.w. w zw. z § 25 ust. 1 pkt 2a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lutego 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii, przez orzeczenie kary miesiąca ograniczenia wolności, to jest kary nieprzewidzianej za popełnienie tego wykroczenia, które zagrożone jest jedynie karą grzywny lub nagany.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co umożliwiło jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535§5 k.p.k. – stosowanym w postępowaniu w sprawach o wykroczenia. Oczywiście jest wobec treści art. 116 §1 a k.w., że za wykroczenie przewidziane w tym przepisie możliwe jest ukształtowanie sankcji jedynie na poziomie grzywny lub nagany. Skoro Sąd pierwszej instancji wymierzył obwinionemu za przypisane z tego przepisu wykroczenie, karę ograniczenia, a więc karę nieprzewidzianą za ten czyn, która nadto niewątpliwie jest karą bardziej

dolegliwą niż kary przewidziane przez ustawodawcę, to rażąco naruszył wskazany przepis prawa materialnego, co miało istotny, ze wskazanych już względów, wpływ na treść orzeczenia zapadłego w sprawie obwinionego.

Z tych względów należało uchylić zaskarżony wyrok w części rozstrzygnięcia o karze i w tym zakresie sprawę przekazać Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Na marginesie rozważań wskazać należało, że słusznie podniesiono w kasacji, iż w opisie przypisanego czynu bezzasadnie wskazano na inne przedmioty, którymi dopuszczalne było zakrywanie ust i nosa, gdy tymczasem ustawodawca w § 25 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lutego w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz.U. z 2021 r. 447. tj.) do dnia 28 marca 2021 r. nakazał zakrywanie ust i nosa, jedynie przy pomocy maseczki, w miejscach ogólnodostępnych. Wskazane uchybienie nie miało jednak wpływu na treść wyroku.

Z tych względów należało orzeczone jak na wstępie.